

«Μαξιμαλισμός» και ... «κουφάμαρα»!

του Θανάση Κ.

ΔΙΚΑΙΟΤΗΤΑ | ΑΠΟΦΕΙΣ | ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ | ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ | ΠΡΟΣΩΠΑ | ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ "Κ" | ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ | VIDEO | ΤΑΞΙΔΙΑ | ARCHITECTURE | ΓΑΣΤΡΟΝΟΜΟΣ

ΣΚΙΤΣΑ | ΣΥΝΤΑΚΤΕΣ | ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Φ ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ

Το κόστος του μαξιμαλισμού

ΠΟΛΙΤΙΚΗ 14.06.2020 : 20:58

ΦΑΛΗΡΕΥΣ

Οι τίτλοι της είδησης για τις πρόσφατες δηλώσεις του υπουργού Αμύνης της Τουρκίας, όπως παρουσιάστηκε από τα δικά μας ΜΜΕ, είχαν όλοι τους σχεδόν το ρήμα «προκαλεί». Φαίνεται ότι οι περισσότεροι από εμάς θεωρήσαμε ότι ο Ακάρ μάς προκαλεί, όταν υποστηρίζει ότι «δεν είναι μαθηματικά βολικό», για την Ελλάδα, να επιχειρήσει στρατιωτική αναμέτρηση με την Τουρκία. Καταλαβαίνω πολύ καλά την οδύνη αυτού του θυμού: είναι επειδή –δυστυχώς– ο Ακάρ έχει δίκιο και μέσα μας το ξέρουμε, ανεξαρτήτως του πατριωτισμού μας και των ευγενών προθέσεων μας για αυτοθυσία.

ΕΚΤΥΠΩΣΗ

ΑΠΟΘΗΚΕΥΣΗ

COMMENTS

MAIL

TWITTER

FACEBOOK

INSHARE

ΔΙΑΒΑΣΤΕ
ΕΠΙΣΗΣ

Μόνο όποιος υποσεί

ΑΠΟΦΕΙΣ

Κύριο Αρι

Μόνο ό

Αλέξης Π

Καθάρ

Νίκος Κω

Καθάρ

Κώστας Η

Επιταξί

Χρήστος Ι

Αυτονότ

Κάποιοι συνοψίζουν την σκέψη (και την Πολιτική) σε μια λέξη – και βρήκαν και την κατάλληλη λέξη που τους «λύνει» πλέον όλα τα προβλήματα: **«Μαξιμαλισμός»!**

Διακηρύσσουν ότι Μαξιμαλισμός είναι «κακό πράγμα» (όπως γενικά **κάθε ακραία συμπεριφορά**) – όπως το να μη τρως το φαΐ σου όταν είσαι μικρός, ή να βάζεις το χέρι σου στην πρίζα, όταν είσαι ακόμα πιο μικρός, ή να μεθάς και να γίνεσαι ντίρλα όταν φτάνεις στην εφηβεία – γενικά **δεν θα διαφωνήσουμε ότι οι «υπερβολές» είναι κακά πράγματα** και βλάπτουν σοβαρά την υγεία – των ανθρώπων και των χωρών.

Ως εκεί όμως...

Αν πάλι θεωρούμε ότι με τον να **ξορκίζουμε** τον κακό «Μαξιμαλισμό» και τον κακό «Εθνικισμό» και τον... «κακό μας τον καιρό», λύνουμε τα προβλήματα **εξωτερικής πολιτικής** – ακριβέστερα πλέον: άμεσης **εθνικής απειλής** – είμαστε μακριά, πολύ μακριά **νυχτωμένοι!**

Όλα αυτά **δεν έχουν καμία σχέση** με το πρόβλημά μας. Καμία απόλυτως!

* Πρώτα- η Ελλάδα είναι η ΜΟΝΗ χώρα της περιοχής που **δεν διεκδικεί τίποτε από κανέναν** άλλο γύρω της...

Η **Αλβανία** διεκδικεί ανοικτά από τα Σκόπια και από την Ελλάδα και από το Μαυροβούνιο (χώρια που θέλει να ενσωματώσει το Κόσσοβο),

τα **Σκόπια** διεκδικούν από την Ελλάδα και από τη Βουλγαρία (έχουν τυπώσει και σχετικούς χάρτες που βρίσκονται επίσημα αναρτημένοι στα σχολεία τους),

η **Βουλγαρία** έχει υιοθετήσει εδώ και τρεις δεκαετίες περίπου την πολιτική: «η Βουλγαρία συνορεύει παντού με... Βουλγαρία»,

και η Τουρκία ξέρουμε πολύ καλά **τι διεκδικεί** από τους γύρω της – από την Ελλάδα κατά κύριο λόγο, χώρια που έχει ήδη «πατήσει» στην Κύπρο...

Το γεγονός ότι κάποιες από τις μικρότερες χώρες της περιοχής μας είναι πολύ δύσκολο να προωθήσουν τις διεκδικήσεις τους εμπράκτως κατά της Ελλάδος, **ας μη μας «καθησυχάζει»** πλήρως. Γιατί μπορούν να το κάνουν με **«συνδυασμό» δυνάμεων**, όπως έλεγε και ο Κωνσταντίνος Καραμανλής! Με άλλες ισχυρότερες. Και σιγά-σιγά **αυτό ακριβώς** κάνουν...

Όταν λοιπόν, η Ελλάδα είναι **η μόνη χώρα** που ΔΕΝ διεκδικεί τίποτε από κανένα στην περιοχή της, το να μιλάμε για το... πόσο κακό μας κάνει ο «ελληνικός μαξιμαλισμός», αυτό καταντάει ολίγον, **πώς να το πω, άραγε;**

Μου έρχεται η **πολύ δημοφιλής** πλην «ανεπίτρεπτη» εκείνη λέξη των νεοελλήνων (που αρχίζει από **μ-**), για την οποία οι παλαιοί έλεγαν ότι μετά από μια ηλικία... **κουφαίνει**. (Η τυφλώνει).

Ας την πούμε λοιπόν: **«κουφαμάρα»!**

Μιλάμε για πολύ **χοντρή... «κουφαμάρα»!**

* Μας λένε λοιπόν, πως όταν **από μας διεκδικούν άλλοι** (χωρίς εμείς να διεκδικούμε τίποτε από κανένα) οφείλουμε να κάτσουμε στο τραπέζι και να **διαπραγματευθούμε κάποια** (για να διασώσουμε κάποια άλλα), γιατί αλλιώς λέει, είμαστε **«μαξιμαλιστές»!** Εμείς...

Δηλαδή, αν **δεν** θέλουμε να δώσουμε τίποτε «δικό μας» σε εκείνους που διεκδικούν κομμάτι ελληνικής κυριαρχίας ή ελληνικά κυριαρχικά δικαιώματα ή και συμβολικά ζητήματα που ακουμπάνε την ίδια την εθνική μας ταυτότητα, αν εμείς **αρνούμαστε να συζητήσουμε πάνω σε αυτά**, εμείς λέει είμαστε «μαξιμαλιστές» – κι όχι εκείνοι που μας τα ζητάνε!

Όντως, η «κουφαμάρα» είναι επιεικέστατος χαρακτηρισμός.

Υπάρχουν και **βαρύτεροι...**

* Μας λένε ότι το να επιμένουμε πως το Καστελόριζο έχει **πλήρη επήρεια** είναι «μαξιμαλισμός».

Ξεχνάνε, βέβαια, δύο τρία πραγματάκια...

–Πρώτον ότι η Τουρκία ΔΕΝ αμφισβητεί **μόνο** την επήρεια του Καστελόριζου! Αμφισβητεί και την επήρεια της **Ρόδου** και την επήρεια της **Κάσου** (των **Δωδεκανήσων** συνολικά) και την επήρεια της **Κρήτης!** Αλλιώς **δεν** θα προχωρούσε στη **παράνομο** (όπως το χαρακτηρίζουν σχεδόν άπαντες) **Τουρκο-λυβικό σύμφωνο!**

Η Τουρκία αμφισβητεί και την **επήρεια της Κύπρου** (που είναι ανεξάρτητη χώρα) προσπαθώντας να την **ενθυλακώσει** μέσα στην «διευρυμένη ΑΟΖ της Τουρκίας» **και από κάτω, από τα νότια!**

Και το κάνει επικαλούμενη – ειδικά για την Κύπρο – «δικαιώματα» που «απορρέουν» από την **παράνομη εισβολή-κατοχή** στο βόρειο τμήμα της Κύπρου, από το 1974!

Κατά τα άλλα εμείς είμαστε... «μαξιμαλιστές», λέει! Που αρνούμαστε να συζητήσουμε σοβαρά πάνω σε όλα αυτά...

Γιατί αν τα συζητήσουμε, τα «νομιμοποιούμε»! Κι αν τα νομιμοποιήσουμε, η Τουρκία **θα εγείρει κι άλλα.** Που θα πρέπει στη συνέχεια να διαπραγματευθούμε **και επ’ αυτών!**

Είναι «μαξιμαλισμός», λέει, να νοιώθουμε ότι μας απειλεί συνεχώς ο **τουρκικός αναθεωρητισμός.**

Εμείς είμαστε οι «μαξιμαλιστές», λέει. Δεν είναι οι Τούρκοι επεκτατιστές...

Τελικά **πολλή... «κουφαμάρα»** κυκλοφορεί!

–Μιλάνε και χωρίς να ξέρουν την τύφλα τους. Το **Saint Pierre et Miquelon** είναι ένα Γαλλικό νησάκι μέσα στον Κόλπο του Καναδά (Saint Lawrence Bay), ελάχιστα μίλια από τις ακτές του Καναδά και **χιλιάδες μίλια** από τις ακτές της Γαλλίας, στην άλλη άκρη του Ατλαντικού Ωκεανού! Αποτελεί σύμπλεγμα οκτώ νησίδων συνολικής έκτασης 242 τετραγωνικών χιλιομέτρων. Από τα οκτώ συνολικά, μόνο τα **δύο είναι κατοικημένα** και το μεγαλύτερο απ’ αυτά έχει έκταση 26 τετραγωνικά χιλιόμετρα!

Για να φτάσεις από τη Γαλλία στο νησάκι αυτό χρειάζεσαι **τέσσερις ώρες** ταξίδι με το αεροπλάνο πάνω από τον Ατλαντικό.

Για να φτάσεις από τις Καναδικές ακτές, χρειάζεσαι **λιγότερο από μια ώρα** με καΐκι (όχι ταχύπλοο)...

Κι όμως στο νησάκι αυτό αναγνωρίστηκε **πλήρης επήρεια αιγειαλήτιδας ζώνης** (ακόμα πιο δύσκολο από την ΑΟΖ)! Όχι μόνο γύρω του, αλλά και

σε μια θαλάσσια «γλώσσα» μεγάλης έκτασης **μέχρι την ανοικτή θάλασσα – τον Ωκεανό, εν προκειμένω – για να μην «εγκλωβίζεται» στην ΑΟΖ του Καναδά.**

Και να σημειωθεί ότι το σύμπλεγμα αυτών των νησιών, **δεν** έχει σαφή εθνολογική σύνθεση, άλλοτε το έλεγχαν οι Πορτογάλοι άποικοι, άλλοτε οι Γάλλοι, άλλοτε οι Βρετανοί..

Ενώ το σύμπλεγμα του Καστελόριζου έχει και στα δύο νησιά του (Μεγίστη- Στρογγυλή) μέχρι και **προϊστορικούς οικισμούς**, και καταγεγραμμένα μακραίωνη **ελληνική παρουσία** στους ιστορικούς χρόνους. Κι αυτά – δηλαδή αν μπορεί να **συντηρήσει ανθρώπινη ζωή ή οικονομική ζωή** και αν ιστορικά ανήκει κάπου από αιώνες – βαραίνουν και στο Διεθνές Δίκαιο της Θάλασσας και στις σχετικές αποφάσεις των Διεθνών Δικαστηρίων...

Η επιμονή στην πλήρη επήρεια της ΑΟΖ του συμπλέγματος Καστελόριζου (που θα πει «Κοκκινόκαστρο» – Castello Rosso), **δεν** είναι «εθνικιστικός μαξιμαλισμός» της Ελλάδας. Είναι απλή ανάγνωση του Δικαίου της Θάλασσας (**τα νησιά έχουν πλήρη επήρεια**)...

Είναι αυτό που **επαναλαμβάνουν** όλοι οι δυτικοί μας σύμμαχοι συνεχώς (τα νησιά έχουν **πλήρη επήρεια**)

Είναι αυτό που λέει η **βασική νομολογία** των Διεθνών Δικαστηρίων (τα νησιά έχουν **πλήρη επήρεια**).

Ασφαλώς υπάρχουν και άλλες σχετικές αποφάσεις διεθνών δικαστηρίων. Οι περισσότερες μας ευνοούν. Υπάρχουν όμως και κάποιες «αντίθετες». Αυτές αφορούν, όμως, άλλες περιπτώσεις – **μη συγκρίσιμες!** Όπως η περίπτωση της «Νήσου των Όφρων» που «εποικίστηκε» σχετικά πρόσφατα από ομάδα Ουκρανών συνοριακών φρουρών – και τελικώς **δεν** θεωρείται ότι έχει πλήρη επήρεια. Αλλά γενικά **ΔΕΝ** θεωρείται «κατοικήσιμο». Και **δεν** είναι καν «σύμπλεγμα» νήσων! Και βρίσκεται σε «**κλειστή θάλασσα**» – τη Μαύρη Θάλασσα...

Ενώ το σύμπλεγμα του Καστελόριζου ήταν από αρχαιοτάτων χρόνων κατοικημένο και βρίσκεται στην Ανατολική Μεσόγειο...

Το να επιμένουμε σε ό,τι το Διεθνές Δίκαιο μας αναγνωρίζει ως **κυριαρχικό μας δικαίωμα ΔΕΝ** είναι «μαξιμαλισμός»! Αντίθετα το να μας αμφισβητεί μια άλλη χώρα το σύνολο σχεδόν όσων μας αναγνωρίζει το Διεθνές Δίκαιο, είναι **επεκτατική συμπεριφορά εκ μέρους της!**

Κι όταν δεν το κάνει μόνο στα λόγια, αλλά προχωρεί και σε **έμπρακτες** αμφισβητήσεις, αυτό λέγεται απροσημάτιστη **επιθετική συμπεριφορά!**

Οπότε πρέπει να πάσχει από βαριά... «κουφαμάρα», όποιος κατηγορεί **το θύμα** επιθετικής συμπεριφοράς ότι είναι, τάχα, «μαξιμαλιστής»!

Έλεος πια...

Τέλος έχουμε το περιβόητο ερώτημα: **Αξίζει τον κόπο** να διακινδυνεύσουμε «στρατιωτική απάντηση» σε τέτοια τουρκική πρόκληση;

Αξίζει να γίνει Πόλεμος για την... επήρεια του Καστελόριζου!

Αν έχουμε φτάσει να απαντάμε σε συγκεκριμένες και ανοικτές επιθέσεις με... **υπαρξιακά ερωτήματα** («αξίζει τον κόπο» κλπ.) πάει να πει ότι **παιδίζουμε** ασυστόλως...

Είναι σαν να αναρωτιόμαστε: αξίζει τον κόπο να ζούμε και να δουλεύουμε και να κάνουμε οικογένεια, αφού κάποτε θα... πεθάνουμε;

Τα λένε αυτά, καμιά φορά, τα πιτσιρίκια στην εφηβεία (ιδιαίτερα αν ο μπαμπάς, τους έχει λύσει όλα τα άλλα προβλήματα), αλλά **σαν μεγαλώσουν λίγο τα ξεπερνάνε...**

Συγγνώμη που θα σας το χαλάσω, αλλά τέτοια ερωτήματα οι **ενήλικοι** - άνθρωποι – και οι **ενήλικες κοινωνίες** – δεν τα θέτουν έτσι...

Το ερώτημα τίθεται (σε αυτό το επίπεδο τουλάχιστον) ακριβώς **αντίστροφα:**

Μπορεί μια σύγχρονη χώρα **να μην απαντά** σε έμπρακτες αμφισβητήσεις της κυριαρχίας της;

Η απάντηση είναι απλή: **Δεν μπορεί να μην απαντά!**

Και το επόμενο ερώτημα: **Τι θα συμβεί**, αν μια χώρα δεν απαντάει στρατιωτικά σε ανοικτές και έμπρακτες επιθετικές κινήσεις κατά της κυριαρχίας της;

Απάντηση: **Παύει να είναι ανεξάρτητη χώρα!** Χάνει πλήρως κάθε πρόσχημα «κυριαρχίας». Συνειδητοποιεί ότι είναι **προτεκτοράτο** – και μετατρέπεται σε προτεκτοράτο!

Ή **«Φιλανδοποιείται»**, αν προτιμάτε. Όμως, η δόλια η Φιλανδία, **δεν επέλεξε** να γίνει χώρα «περιορισμένης κυριαρχίας»! Πολέμησε να το αποφύγει, αλλά δεν τα κατάφερε. Το υπόμεινε για πέντε δεκαετίες περίπου και τελι-

κά **αποτίναξε** το ζυγό της. Και από την ώρα που **έπαψε** να είναι χώρα «περιορισμένης κυριαρχίας» έκανε **άλματα ανάπτυξης και ευημερίας!**

Ας μας πουν ανοικτά ότι η Ελλάδα οφείλει να επιλέξει, από μόνη της να γίνει χώρα «περιορισμένης κυριαρχίας», δηλαδή προτεκτοράτο!

Οπότε **δεν θα χρειάζεται καθόλου στρατό** (που μόνη της αποφάσισε να μην χρησιμοποιεί ούτε μπροστά σε **ευθείες απειλές**).

Και ασφαλώς δεν θα έχουν νόημα ούτε οι **δημοκρατικοί της θεσμοί**, πλέον. Γιατί τα προτεκτοράτα έχουν **περιορισμένη αυτό-διοίκηση**, δεν έχουν πλήρη δημοκρατία, αφού για τις εξωτερικές τους σχέσεις **αποφασίζουν άλλοι**. Εκτός συνόρων...

Μια χώρα, δηλαδή – η Ελλάδα – η οποία σε έκταση είναι **πιο μεγάλη** από την Ολλανδία, πιο μεγάλη από την Ιρλανδία, πιο μεγάλη από τη Φιλανδία, πιο μεγάλη από τη Δανία, πιο μεγάλη από το Ισραήλ, πιο μεγάλη από την Πορτογαλία, (και **σε πληθυσμό επίσης πιο μεγάλη** από τις περισσότερες απ' αυτές τις χώρες) θα αποφασίσει ξαφνικά να **μετατραπεί σε προτεκτοράτο! Της Τουρκίας!**

(Γιατί περί αυτού πρόκειται...)

Ίσα-ίσα τη στιγμή, που σε όλη την περιοχή μας δημιουργείται μια **σύγκλιση** συμφερόντων των περισσότερων χωρών **εναντίον της Τουρκίας!** Πράγμα που η Ελλάδα θα μπορούσε για πρώτη φορά να εκμεταλλευτεί **υπέρ της**. Και να λυτρωθεί...

Αλλά αυτό προϋποθέτει χώρα που **θέλει να υπάρξει**.

Λαό που παίρνει **στα σοβαρά την κυριαρχία του**, αλλά και τις **υποχρεώσεις** που αυτή συνεπάγεται.

Χώρα που ψάχνει τρόπους για να **υπάρξει ελεύθερη**, όχι χώρα που ψάχνει **προσχήματα για να υποταχθεί**.

Χώρα που **αναζητεί συμμάχους**. Όχι... «Νομαρχία» που αναζητεί **«προστάτες»!**

Τι απ' αυτά θέλουμε να είμαστε;

Δεν ξέρω. Θα δείξει...

Για την ώρα, κυκλοφορεί γύρω μας **πολύ... «κουφαμάρα»!**